

På skjutbanan

Rustmästaren Lennart Axhammar var en magnifik och populär instruktör för sina soldater. På plutonen fanns däremot en soldat vilken inte var särskilt populär bland sina plutonskamrater.

En morgon med strålande och värmande sol, då plutonen står uppställd utanför kasernen för att avmarschera till skjutbanan kommer denne soldat gåendes med ett brett leende och visar glatt upp ett papper för Rustmästaren. Det är en rapport från läkaren på sjukan, som säger att soldaten är sjukskriven i grupp 2.

”Vad innebär det”, frågar rustmästaren?

”Jag får vara ute, men inte anstränga mig”, svarar den leende soldaten.

Axis drar med handen över haksägget och säger efter ett tag till den uppställda plutonen: ”Visst finns det en bår i källaren?” Soldaterna nickar, någon säger ”visst” och Axis skickar två soldater ned till källaren för att hämta upp båren. Så säger Rustmästaren: ”Två man springer upp på logementet och hämtar var sin filt och så hit ned igen på momangen” och det är på vippen att hela plutonen rusat iväg då de inser att något nytt kommer att inträffa.

Den i grupp 2 sjukskrivne får lägga sig på båren och stoppas sedan om med två filtar varefter bårens remmar fixeras runt den sjukskrivne. Att få fyra frivilliga bårbärare är inte svårt, eftersom alla i plutonen vill hjälpa till att bära båren.

Ute på skjutbanan, något försenade, håller Rustmästaren en noggrann kontroll på skyttarna och på den sjuke, vars bår står i det gassande solljuset en bit från en skuggande tall. Då den sjuke försöker ta sig upp kommer Rustmästaren snabbt fram till honom och säger: ”Nej, kom ihåg vad läkaren sagt, friskt luft är inte farligt, men du får inte anstränga dig!”

Nästa dag är den sjuke frisk igen!

Då jag var på Puben Bishop Arms för att genomföra månadens Spitfireövning och berättar denna historia säger Jan, en pensionerad målarmästare från Hertsön: ”Det är sant, jag var ju där på skjutbanan då detta hände!”

Tommy Bolander